

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2004-2005

Nr. 6

INTEGRAAL VERSLAG

VERGADERING VAN VRIJDAG 21 JANUARI 2005

OCHTENDVERGADERING

INHOUD

BERICHT VAN VERHINDERING	163
MEDEDELINGEN	163
ACTUALITEITSINTERPELLATIE (R.v.O. art. 60)	163
van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting, betreffende de onenigheid binnen de rangen van de meerderheid omtrent bepaalde politieke problemen	
<i>Sprekers : de heren Dominiek Lootens-Stael en Guy Vanhengel, collegevoorzitter</i>	
SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O. art. 59)	166
van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting, betreffende de evaluatie van het inschrijvingsrecht	
en van de heer Fouad Ahidar tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting, omtrent de inschrijvingen voor het schooljaar 2005-2006	
<i>Sprekers : de heren Dominiek Lootens-Stael, Fouad Ahidar, Walter Vandenbossche, mevr. Marie-Paule Quix, mevr. Carla Dejonghe, de heren René Coppens en Guy Vanhengel, collegevoorzitter</i>	

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O. art. 58) 175

van de heer Frederic Erens tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting, betreffende het niet naleven van de reglementaire bepalingen aangaande de beleidsbrieven ;

van de heer Jos Van Assche tot de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter bevoegd voor Onderwijs, Beroepsopleiding en Begroting, en de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, betreffende de afbraak en de mogelijke heropbouw van café Dada in het Vlaams-Nederlands huis ;

van mevrouw Marie-Paule Quix tot mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Ambtenarenzaken, over de toepassing van de voorlichtingscampagne van Sensoa in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest ;

van mevrouw Els Ampe tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, over het dakloos worden van jeugdhuis De Branding

VRAGEN (R.v.O. art. 57) 179

van de heer Jos Van Assche en van de heer René Coppens tot mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Ambtenarenzaken, betreffende het palliatief centrum Topaz ;

van mevrouw Brigitte De Pauw tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, over de boekenbedeling aan huis ;

van mevrouw Marie-Paule Quix tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, omtrent de financiële problemen van Het Beschrijf ;

van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, betreffende de aanwending van de subsidies van de vzw Brussels Kunstenoverleg ;

van de heer René Coppens tot de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur en Patrimonium, betreffende noodzakelijke en hoogdringende werken aan gemeenschapscentrum De Zeyp in Ganshoren.

Vergadering van vrijdag 21 januari 2005

OCHTENDVERGADERING

– *De vergadering wordt om 9u35 geopend.*

Voorzitter : de heer Jean-Luc Vanraes

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter.– Heeft zich verontschuldigd voor deze vergadering : mevr. Adelheid Byttebier, om familiale redenen.

MEDEDELINGEN

De voorzitter.– Bij brief van 10 december 2004 maakt de gemeente Etterbeek aan de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de motie over betreffende de financiering van racistische partijen. Deze motie werd goedgekeurd in de gemeenteraad van Etterbeek op 29 november 2004.

Ik ontving een schrijven op 14 januari 2005 van collegevoorzitter Guy Vanhengel betreffende de indiening van de beleidsbrieven en de rekening 2003 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Een kopie van dit schrijven is op de banken rondgedeeld.

ACTUALITEITSINTERPELLATIE (R.v.O., art. 60) VAN DE HEER DOMINIEK LOOTENS-STAEL TOT DE HEER GUY VANHENGEL, COLLEGEVOORZITTER, BEVOEGD VOOR ONDERWIJS, BEROEPSOPLEIDING EN BEGROTING betreffende de onenigheid binnen de rangen van de meerderheid omtrent bepaalde politieke problemen

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Op 22 oktober is in deze Raad naar aanleiding van een actualiteitsinterpellatie van de heer Walter Vandenbosche over het federale forum met de subtitel ‘Spreeken de Vlamingen nog dezelfde taal of is de taalwetgeving in Brussel het wisselgeld voor de splitsing Brussel-Halle-Vilvoorde?’ een bijzonder boeiend debat gehouden. Het is een belangrijke vraag die ons ook vandaag nog bezighoudt.

Naar aanleiding van een aantal uitspraken van collegevoorzitter Guy Vanhengel is deze vraag opnieuw aan de orde. Moet in Brussel de tweetaligheid van de dienst worden ingevoerd en de tweetaligheid van het personeel worden afgeschaft? Komt de dienstverlening voor de Vlamingen in Brussel nog meer dan vandaag al het geval is, op de helling te staan? Wat gebeurt er met de garantie die voor een evenwicht zorgt tussen Vlamingen en Franstaligen bij aanwervingen? Zal ook dat evenwicht in het gedrang komen? Met die uitspraken krijgen we een beter zicht op datgene wat minister Guy Vanhengel al in 2002 bedoelde toen hij sprak over het moderniseren van de taalwetgeving.

Het debat van 22 oktober heeft aangetoond dat de monstercoalitie in de VGC diverse gezichten heeft en een soort van Januskop is geworden. Drie maanden later is de interministeriële conferentie van start gegaan. De tegenstellingen die al enige tijd sluimeren, komen nu meer dan ooit aan de op-

Lootens-Stael

pervlakte. Zo lees ik dat een lid van de meerderheid stelt: "De Brusselse VLD verkoopt de Brusselse Vlamingen om Verhofstadt te redden." Is dat de mening van collegevoorzitter Guy Vanhengel? We weten dat de regering-Verhofstadt in nauwe schoentjes zit. Wie de evolutie van de laatste jaren heeft gevolgd, weet dat Verhofstadt tot alles bereid is om aan de macht te blijven. Het is niet ondenkbaar dat een VLD-pion uit Brussel wordt ingeschakeld om het vel van Verhofstadt te redden en op de interministeriële conferentie mee de kaart van de Franstaligen te trekken. De kaart van het versoepelen van de taalwetgeving kan niet worden getrokken als er geen collaboratie van Brusselse Vlamingen in het spel is. Dreigt dat nu te gebeuren? Collegelid Brigitte Grouwels stelt terecht vast dat de koppeling van de taalwetgeving aan het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde absurd is.

De heer Walter Vandenbossche heeft gezegd dat de VLD op ondenkbare wijze probeert te verhinderen dat de Vlamingen een gemeenschappelijk standpunt innemen. In een poging iedereen op dezelfde lijn te krijgen en de Januskop ter zijde te schuiven heeft hij een resolutie ingediend. Ondertussen is het debat wel ontaard in een publieke vechtpartij. De hoofdrolspelers van de coalitie rollen vechtend over straat.

Het is tijd voor duidelijkheid. Er moet een einde komen aan deze vaudeville, waar niemand beter van wordt, behalve misschien Guy Verhofstadt.

Wat is het standpunt van de collegevoorzitter tegenover de recente uitspraken van bepaalde leden van de meerderheid?

Wat is het standpunt van het College? Is het College van oordeel dat de taalwetgeving als pasmunt kan dienen voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde? Is dit het standpunt van het hele College of enkel van de collegevoorzitter? Is fatsoenlijk bestuur nog mogelijk in deze sfeer van wantrouwen rond een heel belangrijk dossier, dat van primair belang is voor de Vlaamse Brusselaars?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— Op 22 oktober 2004 hebben we uitgebreid gedebatteerd over deze aangelegenheid. De antwoorden op de vragen van de heer Dominiek Lootens-Stael zijn te vinden in het verslag van die vergadering. Het

enige nieuwe feit is dat er binnen het Overlegcomité een interministeriële conferentie van start is gegaan en dat die een werkgroep heeft samengesteld met afgevaardigden van de politieke formaties. De leden hebben dus zitting namens de partijen.

De institutionele discussies op andere bestuursniveaus zullen nog lang duren, mogelijk nog jaren. We mogen de werkzaamheden van de VGC niet verlammen door de debatten en discussies over mogelijke stappen hier over te doen. De VGC heeft zelf genoeg op het programma staan.

Wat de citaten betreft die de heer Dominiek Lootens-Stael aanhaalt, ik ben een trouwe krantenlezer, maar die uitspraken zijn mij ontgaan. Ik ken de heer Walter Vandenbossche als een bijzonder verstandige man en ik ben ervan overtuigd dat hij niet denkt wat de heer Dominiek Lootens-Stael daarnet aanhaalde.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Ik begrijp dat de collegevoorzitter het niet prettig vindt dat wij de aandacht vestigen op de karikaturale manier waarop de meerderheid naar buiten treedt. Er is wel degelijk sprake van nieuwe feiten sinds 22 oktober 2004, namelijk de bijna-scheldpartij tussen leden van de Raad en het College. Ik heb fotokopieën bij me van de betreffende krantenartikels. In *De Standaard* van 15 januari 2005 lezen we: "Brussels parlamentslid Walter Vandenbossche is meer dan kwaad: 'De Brusselse VLD verkoopt de Brusselse Vlamingen om het vel van Verhofstadt te redden,' zegt hij." Misschien is dat de collegevoorzitter ontgaan. In *De Standaard* van 18 januari 2005 staat: "Toen de Brusselse CD&V-staatssecretaris Brigitte Grouwels hoorde over de nota-Vanhengel, reageerde ze geschokt: 'De koppeling met Brussel-Halle-Vilvoorde is absurd. We wisten dat we als Vlamingen alert moesten zijn, maar dat we in ruil ééntalige ambtenaren krijgen is echt onaanvaardbaar.'" (*Opmerkingen van de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter*)

Ik meld enkel wat ik in de krant heb gelezen. Misschien bedoelde de journalist niet 'de nota-Vanhengel' maar 'het standpunt van Vanhengel', en dat is ons allen bekend.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— Zo ziet u maar dat het soms beter is om wat er in de kranten staat met een korrel zout te nemen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Het is toch wel nuttig om ze te lezen. De essentie is dat de meerderheid in verband met dit probleem publiek een robbertje aan het vechten is. Dat is een nieuw feit sinds 22 oktober 2004. Telkens als er in de media geruchten opduiken over deze zaak die de Vlaamse Brusselaars meer dan wat ook aanbelangt, zullen wij het College daarover ondervragen. Dat is onze taak.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Op alle puntsgewijze vragen heb ik al geantwoord in oktober.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ik heb het verslag bij me. U hebt toen uw persoonlijk standpunt gegeven. Vandaag vraag ik naar het standpunt van het College.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Het College onderhandelt niet in de institutionele fora.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Maar ik mag toch aannemen dat het College overleg pleegt over een dergelijk belangrijk probleem ? Het tegendeel zou mij zeer teleurstellen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Het Vlaams Belang kan in alle parlementen waar het is vertegenwoordigd, vragen wat het standpunt is van de federale regering, van de Vlaamse enzovoort. Het zal steeds hetzelfde antwoord krijgen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Dat is goed mogelijk. Het is ook ons recht om die vragen te stellen. Alleen heb ik hier tot nu toe geen antwoord gekregen. Wat is het standpunt van het College ? Wie is trouwens uw plaatsvervanger in de interministeriële conferentie ? Dat is niet onbelangrijk.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat is de heer Jean-Luc Vanraes. De fora worden samengesteld op basis van de politieke partijen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Wat is het standpunt van het College over de genoemde uitspraken ?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Het College heeft al geregeld van gedachten gewisseld over deze zaak, maar is niet tot een eenduidig standpunt gekomen. Dat is niet verwonderlijk. Het zijn de partijen die de onderhandelingen voeren. Zij maken standpunten bekend. Ik heb bijvoorbeeld samen met mijn partijvoorzitter zitting in de meest cruciale werkgroep, die voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Alle andere meerderheidspartijen zijn ook vertegenwoordigd in die werkgroep. Daar zullen dus partijstandpunten met elkaar worden geconfronteerd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Het College heeft dus geen eensluidend standpunt over het al dan niet koppelen van de taalwetgeving aan de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat onderwerp is nergens aan de orde.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Maar wel in de media. In de pers vliegen de meningen over en weer.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– In de media komen nog heel wat meer onderwerpen aan bod waar politici allerlei meningen over hebben. Moeten we die hier steeds bespreken ?

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Dat neemt niet weg dat de zogenaamde ‘modernisering’ van de taalwetgeving, waar u een voorstander van bent, niet toevallig uitgerekend nu aan de orde wordt gesteld. Dat is een kwalijke zaak voor de Brusselse Vlamingen. Niet alleen *De Standaard*, maar ook andere kranten koppelen dit aan de institutionele hervormingen. Wie een bepaald tijdschema hanteert, moet zich bewust zijn van de gevolgen. Mijn conclusie is dat het College geen eensluidend standpunt heeft over het al dan niet koppelen van de taalwetgeving aan Brussel-Halle-Vilvoorde.

– *Het incident is gesloten*

SAMENGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O., art. 59) VAN DE HEREN DOMINIEK LOOTENS-STAEL EN FOUAD AHIDAR TOT DE HEER GUY VANHENGEL, COLLEGEVOORZITTER BEVOEGD VOOR ONDERWIJS, BEROEPSOPLEIDING EN BEGROTING betreffende de evaluatie van het inschrijvingsrecht en omtrent de inschrijving voor het schooljaar 2005-2006.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ik zal de geschiedenis van de kwalijke gevolgen van het decreet Gelijke Onderwijskansen (GOK) op het Brusselse Nederlandstalig onderwijs niet herhalen. Toen het GOK-decreet werd besproken in het Vlaams Parlement hebben wij gewaarschuwd voor de nefaste gevolgen van het GOK-decreet. Zeker in Brussel. Wij waarschuwden ervoor dat door het GOK-decreet Nederlandstalige ouders in Brussel hun kinderen niet meer naar de school van hun keuze zouden kunnen sturen. Toenmalig Vlaams minister van Onderwijs, mevrouw Marleen Vanderpoorten, lachte onze zogenaamd schromelijk verkeerde inschatting van de situatie toen weg. Tot *TV Brussel* enkele maanden later de realiteit toonde. Tot bleek dat enkele ouders hun kinderen niet naar dezelfde school konden sturen. De heer Guy Vanhengel heeft toen samen met de toenmalige Vlaamse minister een systeem proberen uit te dokteren om in de geest van het GOK-decreet tot een oplossing te komen. Er werd een beperkt voorinschrijfrecht ingevoerd voor Nederlandstaligen.

Vandaag blijkt opnieuw dat de oppositie de situatie goed had ingeschat. Wij hadden gelijk om te stellen dat de oplossing maar een halve oplossing is. Het probleem zal alleen verdwijnen als een volledig integraal voorrangbeleid voor Nederlandstaligen wordt gevoerd. Collegevoorzitter Guy Vanhengel had daar evenwel geen oren naar.

De scènes die zich enkele weken geleden afspeelden aan enkele Brusselse scholen bewijzen dat de situatie ernstig is. Ouders van Nederlandstalige kinderen hebben op sommige plaatsen niet één, maar twee tot drie nachten voor een Nederlandstalige school gekampeerd om er hun kind te kunnen inschrijven.

Ondertussen bagatelliseren de verantwoordelijke ministers de situatie. Vlaams minister van Onderwijs, Frank Vandenbroucke, noemt het een marginaal probleem waar alleen enkele populaire scho-

len mee kampen. Dat is manifest onwaar. Wie de Brusselse realiteit kent, weet dat deze situatie zich vrijwel overal voordoet. De Poelboschool in mijn gemeente – niet bepaald het centrum van Brussel en evenmin een populaire school – heeft een wachtlijst van een paar jaar. De situatie doet zich niet alleen voor in het instituut Maria Boodschap of in het Sint-Jan-Berchmanscollege.

Voor de televisiecamera's kondigt Vlaams minister Frank Vandenbroucke alvast een nieuwe evaluatie en eventuele bijsturing van het GOK-decreet aan. In het Vlaams Parlement spreekt hij echter een andere taal en minimaliseert het probleem.

Ook collegevoorzitter Guy Vanhengel minimaliseert het verhaal. Anderzijds doet hij ook enkele voorstellen om de capaciteit van de scholen uit te breiden. Ook dat is niet de enig zaligmakende oplossing. In de basisschool Sint-Joris verliezen 5 leerkrachten gedeeltelijk of volledig hun baan omdat de expansie er niet op tijd was.

De heer Guy Vanhengel gaf onlangs frappante cijfers vrij over het aantal Nederlandstaligen in het Brussels Nederlandstalig onderwijs. Het aantal homogeen Nederlandstalige kinderen in het kleuteronderwijs in het schooljaar 1979-1980 bedroeg 71,9 procent. Vorig schooljaar was dat nog 12,1 procent. Dat was een daling van 0,5 procent in vergelijking met het schooljaar daarvoor. In het lager onderwijs was het aantal homogeen Nederlandstalige kinderen in het schooljaar 1980-1981 85,1 procent. Vorig schooljaar was dat nog 16,2 procent. Een daling met 1,7 procent in vergelijking met het schooljaar daarvoor. In het secundair onderwijs bedroeg het aantal homogeen Nederlandstalige leerlingen in het schooljaar 1991-1992 76,5 procent. Vorig schooljaar was dat nog 41,4 procent. Een daling met 0,3 procent ten opzichte van het jaar daarvoor.

Het aantal Nederlandstalige kinderen daalt stelselmatig en toch is er in nogal wat Nederlandstalige scholen een probleem om er Nederlandstalige kinderen in te schrijven.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– In die scholen waar het moeilijk is om Nederlandstalige kinderen in te schrijven, is het aantal Nederlandstalige kinderen al heel hoog. In het instituut Maria Boodschap zitten alleen maar Nederlandstaligen. Er is geen oorzakelijk verband tussen de aanwezigheid van Franstalige of anderstalige kinderen en de

Vanhengel

moelijkheid om er Nederlandstaligen in te schrijven. Die scholen kampen gewoon met een capaciteitsprobleem. Dat is typisch voor alle populaire scholen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– In wijken waar vrijwel geen Nederlandstaligen meer wonen en men een voorinschrijvingsrecht tot 27 procent heeft, zijn er geen problemen. Dat weet ik ook. Maar blijkbaar is het probleem niet beperkt tot een aantal marginale gevallen, zoals Vlaams minister Frank Vandenbroucke zegt. Ik stel vast dat niet alleen Sint-Jan-Berchmans en Maria Boodschap met dit probleem kampen. Het probleem duikt op in heel wat Nederlandstalige scholen in Brussel. Men hoeft er misschien niet te kamperen, maar het probleem is er ook.

Zal collegevoorzitter Guy Vanhengel het inschrijvingsrecht in Brussel evalueren ? Het GOK-decreet alleen herbekijken is onvoldoende want de situatie in Brussel is niet te vergelijken met Gent of Antwerpen. Wat is zijn standpunt daarover ?

Zal hij lessen trekken uit de evaluatie ? Voor heel wat mensen is het heel evident wat er moet gebeuren, maar voor collegevoorzitter Guy Vanhengel blijkbaar niet.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Wat moet er precies gebeuren ? Blijkbaar is het voor iedereen evident, behalve voor mij.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Een absoluut voorrangsbepaald voor Nederlandstaligen en geen beperkt, geen 27 procent.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Wat lossen we daarmee op in Maria Boodschap ? In die school zitten alleen Nederlandstalige leerlingen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ik zeg niet dat dit de enige oplossing is. In de Poelboschool lost mijn voorstel de problemen onmiddellijk op.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Wat is het probleem in Poelbos ?

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Het probleem is dat daar een wachtlijst is van twee tot drie jaar.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat kan niet.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Die lijst is niet officieel, maar officieus. Dat weet de collegevoorzitter net zo goed als ik. Het GOK-decreet verplicht directies trucs uit te halen die het daglicht niet mogen zien. Het heeft geen zin dat te ontkennen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– De directies zullen tevreden zijn.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ze zijn verplicht. Dat is hun schuld niet. Ik juich het alleen maar toe.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– De heer Lootens-Stael zinkt steeds dieper weg in het Brusselse moeras.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Zij proberen er het beste van te maken. Dat zeggen ze zelf ook.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat hebben ze altijd al gedaan. En daarvoor worden ze gewaardeerd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Maar ze worden daarin tegengewerkt door het beleid. Dat is het probleem. Daarover gaat het vandaag : het beleid maakt het de mensen moeilijk. Het heeft geen zin de realiteit onder de mat te vegen of het zonlicht te ontkennen. Iedereen weet dat er officieuze wachtlijsten zijn van twee tot drie jaar. In Poelbos is het probleem onmiddellijk opgelost met een absoluut inschrijvingsrecht.

De heer Fouad Ahidar.– Mijn kinderen gingen ook naar Poelbos. Nu gaan ze naar Ganshoren waar er ook een goede school is omdat mijn jongste kinderen twee tot drie jaar zouden moeten wachten. Geldt dat ook voor andere kwaliteitsvolle scholen ?

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Natuurlijk.

De heer Fouad Ahidar.– Het betreft maar een drietal scholen. We moeten daar absoluut iets aan doen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Drie of vier ? Moet ik er nog enkele opnoemen ? Het Sint-Pieterscollege in Jette. De vraag is of wij eigenlijk nog

Lootens-Stael

Nederlandstalig onderwijs willen organiseren in Brussel. Zelfs mevrouw Anciaux klaagt dat ze in klassen terecht komt waar men geen Nederlands meer spreekt.

De heer Fouad Ahidar.– Wij weten dat ook en wij willen daar een oplossing voor vinden. Wij zijn daar niet trots op. Het Vlaams Belang wil steeds zeggen dat alles slecht gaat.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Integendeel.

De heer Fouad Ahidar.– Vergeet niet dat het Vlaams Belang zo groot is geworden door al deze problemen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Wij hebben die problemen niet veroorzaakt.

De heer Fouad Ahidar.– Wij zoeken een oplossing.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Wat de collegevoorzitter doet, is de problemen onder de mat vegen. Hij doet alsof de wachtlijsten niet bestaan.

De heer Fouad Ahidar.– Integendeel. Hij wil er iets aan doen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Hij ontkent het bestaan van de wachtlijsten. Het mag niet. Dus het bestaat niet. Wij klagen de wachtlijsten aan en willen een oplossing.

Moeten wij onderwijs organiseren of moeten wij Nederlandstalig onderwijs organiseren waar Nederlandstaligen terecht kunnen ? Wij kiezen voor de tweede optie. Noch het College, noch de Vlaamse Regering zijn het daarmee eens.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– De heer Dominiek Lootens-Stael wil scholen die de Nederlandstaligen groeperen. Een soort apartheidsregime.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Waar haalt de collegevoorzitter dat ? (*Samenspraken*)

Denkt het collegelid eraan om de periode van voorinschrijving te verlengen ? De situatie zoals ze nu is, werkt immers niet. Zal er ook een zichtbare publiciteitscampagne komen om meer bekendheid

te geven aan het voorinschrijvingsrecht voor 27 procent ? Bepaalde directies die het beste proberen te maken van de moeilijke situatie waarin ze verzeild zijn geraakt, hebben zelf al dergelijke campagnes opgestart. Is de collegevoorzitter daarvan op de hoogte ?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Ik ben daar inderdaad van op de hoogte. In tegenstelling tot wat de heer Dominiek Lootens-Stael insinueert, overleggen collegelid Brigitte Grouwels en ik zeer regelmatig.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Kan via het Internet een geactualiseerd overzicht worden gegeven van de beschikbare plaatsen in de scholen ?

Zal er overleg komen met het werkveld om een oplossing te vinden voor de problemen ? Het is immers ver gekomen als directies zelf affiches moeten beginnen drukken !

Zal de collegevoorzitter ernaar streven om de problemen eens en voor altijd uit de wereld te helpen door in overleg met de bevoegde Vlaamse minister voor een onbeperkte voorrang voor Vlaamse kinderen in Vlaamse scholen enerzijds en voor eventuele noodzakelijke expansie anderzijds te zorgen ?

De heer Fouad Ahidar.– De afgelopen weken berichtte de pers opnieuw over ouders die 's nachts de wacht optrekken om zich van een inschrijving van hun kind in de school van hun keuze te verzekeren. Sommige ouders kampeerden een heel weekend voor een bepaalde Brusselse school.

Deze toestand zou het gevolg zijn van het onderdeel Brussel van het GOK-decreet. Om te verhinderen dat Nederlandstalige scholen in Brussel overspoeld zouden worden door Franstalige en anderstalige kinderen, is voor kinderen uit Nederlandstalige gezinnen een bepaald percentage plaatsen voorbehouden. In sommige scholen zijn deze plaatsen blijkbaar erg gegeerd, vandaar de kampeertoestanden. Wij hebben er natuurlijk begrip voor dat ouders hun kinderen in een welbepaalde school willen inschrijven.

Ik wil hier ook duidelijk stellen dat mijn fractie pal achter de doelstelling van het GOK-decreet blijft staan : kansarme kinderen en kinderen uit allochtone gezinnen gelijke kansen op onderwijs en dus een gelijke toegang tot het onderwijs waarborgen.

Ahidar

Uiteraard vindt ook mijn fractie dat Nederlandstalige kinderen in Nederlandstalige scholen moeten terechtkunnen. Bovendien zijn we ervan overtuigd dat de aanwezigheid van voldoende Nederlandstalige leerlingen in een klas wellicht de beste garantie biedt om de kennis van het Nederlands van zowel de Nederlandstalige als de anderstalige leerlingen op een positieve manier te ontwikkelen.

De beelden van de kamperende ouders roepen echter heel wat vragen op en geven de indruk dat Nederlandstalige ouders moeten vechten voor een plaatsje in een Nederlandstalige school. Dat is een overtrokken rampscenario. In de overgrote meerderheid van de scholen is dit immers niet het geval. Integendeel zelfs, er zijn Nederlandstalige ouders die zich verenigen en beslissen hun kinderen in groep naar een welbepaalde Nederlandstalige school te sturen waar tot op dit ogenblik vooral kinderen uit allochtone gezinnen aanwezig zijn. Deze ouders hebben dus begrepen waar het GOK-decreet voor staat en interpreteren het op een positieve manier. Jammer genoeg halen deze initiatieven het nieuws niet. Het beeld wordt eenzijdig gevormd door ouders die verkleumd voor de school van hun dromen staan.

Blijft de collegevoorzitter de initiële doelstelling van het GOK-decreet verdedigen? Wat wil hij, in overleg met de Vlaamse minister van Onderwijs, ondernemen om het kamperen voor scholen in de toekomst te vermijden? Op die manier schiet het decreet zijn nochtans erg goede doel voorbij.

De heer Walter Vandenbossche.— Ik sluit mij aan bij de analyse van de heer Fouad Ahidar. De beelden van nachtenlang kamperende ouders hebben in de voorbije weken voor veel sensatie gezorgd. Uiteraard is dit niet humaan en moet dit probleem worden opgelost. Toch moeten wij durven zeggen dat niet alle scholen op deze wijze met deze problematiek worden geconfronteerd. Ik heb zelfs de indruk dat het slechts om een beduidende minderheid gaat.

Wij zijn realistisch genoeg om te beseffen dat de scholen in ieder geval de samenstelling van de samenleving weerspiegelen en dat een stad met vele kleuren geen eenkleurige scholen kan herbergen. Wij hebben altijd gedroomd van een stad waar iedereen, ondanks de verschillen, in harmonie en

broederlijkheid kan leven. Die droom geldt ook voor onze scholen. Wij willen dat Vlaamse, allochtone en Franstalige kinderen door een goed ontwikkeld onderwijsaanbod een betere toekomst kunnen vinden in het Brusselse onderwijs. Om deze uitdaging aan te gaan moeten we naar een onderwijs van hoge kwaliteit streven in plaats van alleen maar op de kleur van de scholen te focussen.

Wij zijn van oordeel dat de ouders het recht hebben om hun kinderen in te schrijven in de school van hun keuze. Eveneens menen wij dat de aanwezigheid van een aantal Nederlandstalige leerlingen in de scholen een bijdrage kan leveren aan het verhogen van het onderwijsniveau, vooral taalkundig. Kwaliteit is echter ook een product van de ondersteuning door leerkrachten, directies en inrichtende machten.

Het GOK-decreet betekent de vrijheid van inschrijving en mag in geen enkel geval leiden tot een scheiding tussen concentratiescholen aan de ene kant en Vlaamse scholen aan de andere kant. Onze scholen moeten fungeren als ruimtes waarin de kleurrijkheid van Brussel zichtbaar kan zijn, waarin de mooie kanten van de diversiteit geaccentueerd kunnen worden. Die diversiteit is een belangrijke factor in het succes van het Nederlandstalige onderwijs in Brussel. Alle kinderen in onze scholen vormen de toekomst van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Omdat onze taal niet alleen een middel van communicatie is, maar ook het vehikel van ons collectief denken en cultureel erfgoed, zullen deze kinderen de dragers zijn van onze cultuur in Brussel.

Onze visie van het onderwijs is kwalitatief en niet kwantitatief: de spreiding van leerlingen is minder belangrijk dan de kwaliteit van het onderwijs dat aan die leerlingen wordt aangeboden. Alleen door een verbeterd en versterkt onderwijs kunnen we de verschillen tussen scholen wegwerken en een toestand bereiken waarin alle Nederlandstalige scholen dezelfde reputatie en onderwijskwaliteit hebben, ongeacht hun etnische samenstelling.

Mevrouw Marie-Paule Quix.— Ik sluit mij aan bij de twee vorige sprekers. De beelden van kamperende ouders hebben heel de beeldvorming over de inschrijvingsproblematiek bepaald. Niet dat ik de problemen onder de mat wil vegen, maar ik vraag me toch af of het hier niet om een fait divers gaat. Is het correct dat deze problemen zich slechts

Quix

in 2 of 3 van de 117 basisscholen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voordoen ?

Door het uitgebreid in beeld brengen van de kamperende ouders, wordt bovendien de indruk gewekt dat er slechts een paar goede scholen zijn. Als voormalig lesgever choqueert mij dat. Net zoals de heer Walter Vandenbossche ben ik van mening dat alle directies en alle leerkrachten in onze Nederlandstalige Brusselse scholen het beste van zichzelf geven, soms in moeilijke omstandigheden. Ondanks de problemen wordt de diversiteit door hen vooral als een verrijking gezien. Alle Nederlandstalige scholen in Brussel bieden volgens mij kwaliteitsvol onderwijs aan en dat wordt te weinig benadrukt. Acties van ouders die zich groeperen en hun kinderen gezamenlijk inschrijven in scholen waar nog maar weinig Nederlandstalige kinderen schoolgaan, zijn toe te juichen.

Er bestaat een inschrijvingsrecht van 26,8 procent voor Nederlandstalige kinderen. Zijn er voldoende Nederlandstalige kinderen om in de 117 basisscholen een bezetting van 26,8 procent Nederlandstalige kinderen te verkrijgen ? Wat is met andere woorden het potentieel aan Nederlandstalige kinderen ? Als er niet genoeg Nederlandstalige kinderen zijn, moeten wij anderstalige, kansarme en allochtone kinderen met open armen ontvangen en hen laten deelnemen aan onze taal en cultuur.

Mevrouw Carla Dejonghe.– Van het begin af was duidelijk dat een aanpassing van het GOK-decreet in Brussel een noodzaak was. Brussel en Vlaanderen kunnen niet op gelijke voet worden geplaatst. Het leerlingenbestand van de Nederlandstalige scholen in Brussel verschilt duidelijk van dat in de Vlaamse scholen, vooral wat kinderen met een taalachterstand en anderstalige kinderen betreft. In Vlaanderen leven anderstalige kinderen in een Nederlandstalige omgeving, in Brussel domineert het Frans het dagelijkse gebeuren. Daardoor dringt een verschil in aanpak zich op.

Nederlandstalige ouders hebben het recht hun kind aan een Nederlandstalige school in Brussel te laten schoollopen, maar stuiten soms op problemen bij de inschrijving. Daarom voerde collegevoorzitter Guy Vanhengel de trapsgewijze inschrijving met twee inschrijvingsrondes in. In de praktijk

geven scholen nu voorrang aan broertjes en zusjes van leerlingen die al ingeschreven zijn.

Vervolgens is er een eerste inschrijvingsronde waarbij Nederlandstalige ouders hun kinderen kunnen inschrijven. Het plafond hiervoor is vastgelegd op 27 procent van de totale capaciteit van de school en deze inschrijving moet gebeuren in januari. In een tweede ronde kan iedereen aan de beurt komen.

De ouders waren misschien aanvankelijk niet zo goed op de hoogte van de procedure. Ik heb nochtans in de basisscholen in mijn buurt affiches met inschrijvingsdata zien hangen. Het Lokaal Overlegplatform (LOP) zal volgend jaar de informatiecampaagne verder uitbreiden om ouders nog beter te informeren. Momenteel zouden ze een enquête bij de directies houden.

We moeten echter niet overdrijven in onze bezorgdheid. De wachtrijen en kampeertoestanden die we op TV te zien kregen, leverden weliswaar mediagenieke beelden op, maar het ging hier wel maar over een uiterst beperkt aantal scholen dat omwille van ligging of reputatie goed in de markt ligt. Op andere plaatsen werden er geen problemen gesignaleerd.

Binnen het LOP-Brussel hebben alle Brusselse basisscholen ondertussen een akkoord bereikt. Alle inschrijvingen zullen voor het schooljaar 2005-2006 gelijktijdig opstarten en verlopen. Deze afspraken komen ook in een brochure en op een poster om alle betrokkenen verder te informeren. Laat ons ook geen twee zaken door elkaar halen : GOK heeft te maken met gelijke onderwijskansen voor alle kinderen, uit eender welk sociaal milieu. De leerachterstand moet worden weggewerkt en er moeten middelen komen voor kansarmen. Dat heeft niks te maken met het aantal Franstaligen in onze scholen.

Dat neemt niet weg dat we de huidige situatie onder ogen moeten zien : er zijn inderdaad problemen qua taalachterstand bij sommige leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs. Laat ons daar iets aan doen : projecten zoals het Voorrangsbepijld Brussel zijn alvast een grote stap in de goede richting. We moeten blijven voort ijveren om kwalitatief onderwijs aan te bieden.

Dejonghe

Vlaams Minister Vandenbroucke heeft beloofd de inschrijvingsproblematiek de komende weken onder de loep te nemen en eventuele aanpassingen door te voeren. Het lijkt ons dan ook weinig opportuun om op dit moment al definitieve uitspraken over dit probleem te doen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter. – In zijn beleidsnota “Onderwijs en vorming 2004-2009”, kondigde de Vlaamse minister van Onderwijs aan dat hij het GOK-decreet – en derhalve het inschrijvingsrecht van leerlingen – zal evalueren en zo nodig bijsturen. De voorgenomen evaluatie is een aangelegenheid van de Vlaamse Gemeenschap die ook gevolgen kan hebben voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Dit impliceert dat ik deze evaluatie – en mogelijke bijstellingen – op de voet zal volgen en waar nodig de Brusselse inbreng zal hebben.

Wij hebben niet gewacht op een evaluatie vanwege de Vlaamse Gemeenschap om een aantal bijstellingen door te voeren. Bij de invoering van het GOK-decreet maakten wij onmiddellijk zelf een evaluatie. Deze leidde tot een opdracht aan professor Versteegen die op haar beurt leidde tot het door het Vlaams parlement goedgekeurde “amendement-Versteegen” waardoor kinderen uit Nederlandssprekende gezinnen in de Brusselse scholen een in de tijd beperkte inschrijvingsvoorrang verkrijgen met het oog op de schooljaren 2005-2006 en volgende. Concreet betekent dit dat vanaf 10 januari 2005 kinderen uit gezinnen waar de thuistaal het Nederlands is, voor het eerst voorrang krijgen bij inschrijving. Het voorrangrecht is echter beperkt tot een aandeel van 27 procent Nederlandstalige kinderen op de totale schoolbevolking. Wanneer dit aandeel is bereikt, lopen de inschrijvingen gewoon weer volgens chronologisch volgorde. Broertjes en zusjes genoten al voorrang bij inschrijving in november en december van 2004. We mogen er fier op zijn dat we dit mee hebben kunnen bewerkstelligen.

27 procent betekent dat we gemiddeld 27 procent kinderen hebben uit homogeen Nederlandstalige gezinnen. Indien we ons zouden beperken tot het verschaffen van onderwijs aan kinderen uit homogeen Nederlandstalige gezinnen, zouden we driekwart van de huidige schoolpopulatie moeten weigeren en dus met andere woorden driekwart van

onze onderwijsinstellingen moeten sluiten. Dit betekent dat van de 117 basisscholen op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest er ongeveer 75 à 80 zouden moeten sluiten.

Men mag deze problematiek niet alleen cijfermatig bekijken, maar ook vanuit het standpunt van het kind. We hebben een fijnmazig netwerk van scholen die door steeds meer Brusselaars als kwalitatief hoogstaand wordt beschouwd en dat beter is dan het Franstalige aanbod. Wat is er vanuit dit standpunt mis mee dat we mee zouden investeren in een kwalitatief hoogwaardige opvoeding van de kinderen ?

Als men enkel de cijfers bekijkt, wordt de indruk gewekt dat alle scholen aan de gemiddelden beantwoorden en dat er dus overal 27 procent Nederlandstaligen zitten. Niets is natuurlijk minder waar. Elke basisschool is de weerspiegeling van de bevolking die in de buurt woont. Zo zal je in Poelbos en in de Kakelbontschool veel meer dan 27 procent Nederlandstaligen vinden. In de gemeenteschool van Sint-Joost-ten-Node bedraagt het aantal anderstaligen dan weer 100 procent. Staar u dus niet blind op de gemiddelden, want die geven zelden het juiste beeld van één bepaalde school.

Alle Brusselse basisscholen hebben in dat verband trouwens een gemeenschappelijke inschrijvingsprocedure afgesproken binnen het aangepaste decretale kader. Deze afspraak gebeurde in de schoot van het LOP-basisonderwijs. Het lijkt mij opportuun om af te wachten wat deze Brusselse aanpak van de inschrijvingen met zich meebrengt en dan pas kunnen we een afgeronde evaluatie houden. Op de inhoud en de termijn van een mogelijke bijsturing door de Vlaamse Gemeenschap heb ik weinig of geen zicht : het lijkt mij zelfs niet opportuun om hierover te spreken wanneer de resultaten van de evaluatie nog niet gekend zijn. Een eventuele aanpassing van de inschrijvingsprocedure behoort tot bevoegdheid van de Vlaamse regering én van het Vlaamse Parlement indien ook het decreet aangepast zou moeten worden. Eventuele aanpassingen zullen dan pas ingaan bij de inschrijvingen voor het schooljaar 2006-2007, aangezien we dit schooljaar inschrijven voor het komende schooljaar, namelijk 2005-2006.

Van de 117 basisscholen hebben we slechts in 2 à 3 scholen een probleem gekend. Daar hebben de ouders, al dan niet in samenspraak met de directie, er

Vanhengel

soms een echte 'happening' van gemaakt met glühwein, barbecue, kampeerwagens... Dit zou de indruk kunnen wekken dat er slechts een paar scholen zijn die toponderwijs bieden. Ik ben zelf onderwijzer, heb nog onderwijsopleidingen gegeven en heb bijna al onze scholen in het Gewest bezocht. Ik kan u met mijn hand op het hart zeggen dat er minstens 20 à 30 van die scholen echt toponderwijs bieden. Nochtans zien we maar aan een paar van die scholen lange wachtrijen. Dit heeft volgens mij toch veel te maken met een zekere *hype*, nog versterkt door de media-aandacht voor de 'inschrijfhappenings' in bepaalde scholen.

Dan kom ik nu bij de informatieverstrekking over de inschrijvingsprocedure. In tegenstelling tot wat de heer Lootens aangaf, is ter zake een aantal initiatieven genomen.

Op 25 augustus heeft de voorzitter van het Lokaal Overleg Platform Basisonderwijs Brussel (LOPBB), de heer Deraeck, een persconferentie gehouden. Daarover was ruime verslaggeving: op de radio, op TV-Brussel en in onder meer *De Morgen*, *De Standaard*, *Brussel deze Week* en de *Randkrant*. Iedereen werd dus op de hoogte gesteld van het feit dat er een eenvormige inschrijvingsprocedure zou komen in het Gewest.

Het LOPBB heeft bovendien gezorgd voor de publicatie van een informatiefolder die ik bij me heb. De folder werd verspreid op 40.000 exemplaren in alle scholen, bibliotheken, gemeenschapscentra, kinderdagverblijven en bij de verschillende organisaties die bij het onderwijs in Brussel betrokken zijn. Er werden dus wel degelijk inspanningen gedaan om informatie te verschaffen in de maanden voorafgaande aan de inschrijvingsperiode. Het is een eenvoudige, handige en goed geschreven folder waarin alle informatie over de inschrijvingsprocedure te vinden is.

Op aangeven van het LOPBB werd tevens een informatieaffiche gemaakt op een duizendtal exemplaren. Zij werden verspreid over alle scholen om de ouders op de hoogte te brengen van de procedure en het bestaan van de folder. Ik begrijp niet dat de heer Lootens zegt dat sommige scholen zelf tot het maken van affiches moesten overgaan.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ik heb de folder nooit gezien.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– En u heeft kinderen die ingeschreven moesten worden? Het is u dan blijkbaar toch gelukt om hen in te schrijven zonder de folder gezien te hebben.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Het is me gelukt omdat ik ook andere kinderen had in die school en de directie me waarschuwde om al een jaar op voorhand, in september, in te schrijven.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Op enkele plaatsen waren er weliswaar wachtrijen om in te schrijven. Deze wachtrijen hebben echter niks te maken met het GOK-decreet op zich. Ze zijn eerder toe te schrijven aan de hoge populariteit van een aantal scholen met beperkte capaciteit. Zonder het GOK-decreet zouden zich dezelfde problemen hebben voorgedaan. De wachtrijen voor de schoolpoorten zijn trouwens geen typisch Brussels fenomeen, ook andere onderwijsinrichtingen met een uitzonderlijke reputatie zijn hiermee vertrouwd, bijvoorbeeld het Don Bosco-instituut in Haacht en de Freinetscholen in Gent. Het gaat dus niet om een Brussels fenomeen, maar om een algemeen fenomeen van heel populaire scholen.

Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel neemt meerdere initiatieven om de kwaliteit en capaciteit te verhogen. In Brussel wordt momenteel trouwens werk gemaakt van de renovatie en capaciteitsuitbreiding van het Nederlandstalig onderwijs. Zo is er het Urgentiefonds waarin opnieuw 18 miljoen euro beschikbaar is. Daaruit zullen 44 scholen extra middelen krijgen om versneld te renoveren en nieuwbouw te financieren. Daarbij zijn onder andere de basisschool Maria-Boodschap aan de Vlaamse Steenweg in Brussel-stad, de Sint-Jan Berchmansschool met haar kleuterafdeling in de Van der Weydestraat in Brussel-stad en de lagere school van Sint-Jan Berchmans in Nieuwland in Brussel-stad.

Vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie willen wij ook eenzelfde bedrag opnieuw vrijmaken tussen 2005 en 2009 voor de renovatie van schoolgebouwen in Brussel. Daarbij zal voor de komende jaren prioritair aandacht worden besteed aan die delen van Brussel waar de nood het hoogst is. Zo zal de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder andere de basisschool van het gemeenschapsonderwijs

Vanhengel

De Kleurdoos in de Moutstraat in hartje Brussel en de vrije basisschool Sint-Joris in de Cellebroerstraat ondersteunen in hun bouwprojecten. Ook Maria Boodschap aan de Vlaamse Steenweg kan verder rekenen op VGC-steun voor haar uitbreidingsplannen.

Ik wens verder nog te bekijken of er nog andere buurten zijn met een toenemende vraag naar Nederlandstalig onderwijs. Ik meen te weten dat dit het geval is in een bepaald deel van Schaarbeek en ook in Anderlecht. Naast de infrastructuurwerken zijn er nog tal van oude en nieuwe initiatieven die de VGC tijdens deze legislatuur verder wenst te financieren. Zo is er het VBB, de Taalvaart, het Nascholingscentrum, het populaire Gevelplan, de containerklassen, het schoolinterventieteam en dergelijke meer.

De heer Dominiek Lootens verwees onder meer naar Sint-Joris. In Sint-Joris deed zich een probleem voor dat niet tot onze bevoegdheid behoort. De school die twee ingangen heeft in dezelfde straat, heeft haar site opgesplitst in twee verschillende entiteiten. Op die manier probeerde de school een betere omkadering te krijgen, aangezien het departement Onderwijs voor twee entiteiten meer uren ter beschikking stelt dan voor één grotere. Bij een inspectie kon het departement Onderwijs echter vaststellen dat een en ander niet volgens het boekje gebeurde en dat de opsplitsing in twee entiteiten om aanspraak te maken op meer uren, niet kon. Het gevolg daarvan was dat de leerkrachten waarover u het had, niet in dienst konden blijven bij aanvang van het schooljaar.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Had dat te maken met het feit dat de containers niet konden worden geplaatst door het negatief advies van Monumenten en Landschappen ?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— U mag die twee zaken niet vermengen. Al van vorig jaar zijn wij op verzoek van de Sint-Jorisschool van start gegaan met het ontwikkelen van een systeem dat ons moet toelaten om in te grijpen waar capaciteitsproblemen zijn. Daartoe hebben we een origineel beleidsinstrument ontwikkeld. Het is de Vlaamse Gemeenschapscommissie die door middel van het Urgentiefonds glascontainers koopt om die ter beschikking te stellen van de scholen die er om

vragen. We doen dat enkel onder de voorwaarde dat we zeker weten dat deze scholen binnen een redelijke termijn een normale capaciteitsuitbreiding in vaste lokalen kunnen realiseren.

Het is niet onze bedoeling een systeem op te zetten dat zou leiden tot de bouw van containerscholen. Om echter tijdelijke capaciteitsproblemen op te lossen hebben we een systeem ontwikkeld waardoor de school tijdelijk een oplossing kan bieden voor het capaciteitsprobleem, zonder dat het haar iets kost. We vragen daarbij natuurlijk wel dat de scholen zelf zorgen voor de nodige stedenbouwkundige vergunning.

Wat Sint-Joris betreft wil men de containers vlakbij de oude stadswal van Brussel zetten, vandaar dat het even duurt om de vergunning te krijgen. Die muur van de stadswal is een beschermd monument en zou tijdelijk deels niet meer zichtbaar zijn. Daarom duurt het even voor Monumenten en Landschappen haar advies kan geven. Dit probleem staat echter los van het feit dat die leerkrachten moesten opstappen door die opsplitsing in twee entiteiten.

Eén van de effecten van ons beleid inzake Nederlandstalig onderwijs is dat we nu reeds aanzetten van veranderingen beginnen te zien. De inspanningen die de VGC onderneemt om de onderwijskwaliteit te verhogen, brengen met zich mee dat scholen die tot voor kort geen Nederlandstalige leerlingen meer hadden, nu opnieuw Nederlandstalige leerlingen beginnen aan te trekken. Dit is het begin van een belangrijke evolutie die bevestigt dat ons huidige beleid moet worden verder gezet.

Het is trouwens zo dat we van vele anderstaligen van de allereerste generatie, die we zo'n 10 à 15 jaar geleden in het onderwijs hebben ontvangen, nu al de eerste kinderen beginnen te krijgen in het Nederlandstalig onderwijs.

Het is nog te vroeg om lessen te trekken uit de evaluatie van het GOK-decreet die eigenlijk nog niet gestart is. Ik wens dan ook eerst de volledige inschrijvingsperiode 2005-2006 te laten verlopen om een meer volledig beeld te kunnen krijgen van de situatie. Op de vraag om de inschrijvingsperiodes en procedures 'en route' te wijzigen antwoord ik negatief, het is immers niet opportuun. De procedures nú veranderen die door alle basisscholen col-

Vanhengel

lectief zijn aangenomen, brengt alleen maar verwarring en rechtsonzekerheid.

Ik blijf alleszins achter de initiële doelstellingen van het GOK-decreet staan. We mogen immers niet vergeten dat er naast het inschrijvingsluik van het GOK-decreet ook een ondersteuningsluik is. Daarover wordt veel minder gepraat, hoewel het veel belangrijker is. Door dit ondersteuningsluik kregen de Nederlandstalige scholen in Brussel veel extra middelen om de kwaliteit van hun onderwijs te verhogen. Indien na evaluatie zou blijken dat er voor Brussel bijstellingen dienen te gebeuren, zal ik uiteraard met minister Vandenbroucke overleg plegen en suggesties formuleren. Indien nodig kunnen we hierop dan in de Raad terugkomen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ik sta steeds weer paf van de manier waarop dit soort interpellaties een antwoord krijgt.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat verbaast me geenszins, men zou van minder paf staan. (*Gelach*)

De heer Dominiek Lootens-Stael.– U zei dat u de zaak al van in den beginne onder controle had en niet moest wachten op de evaluatie om te kunnen bijsturen. Ter herinnering : toen ik een eerste keer over deze problematiek interpeleerde, bagatelliseerde minister Vanderpoorten het probleem. Ze zei dat het iets was uit mijn dromen, dat het probleem zich niet zou stellen. Blijkbaar waren er echter wel problemen en die heeft u – naar eigen zeggen – heel kordaat bijgestuurd.

Bovendien beweert u nu dat er eigenlijk helemaal geen problemen zijn. Er zouden wel een aantal scholen zijn die om publicitaire redenen een mediacircus voor hun deur organiseren, maar verder zouden er geen redenen zijn tot bezorgdheid. Het gaat daarbij, aldus de collegevoorzitter, enkel en alleen om een publiciteitsstunt van het Sint-Jan Berchmanscollege en Maria Boodschap : niets dus om ons zorgen over te maken.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat heb ik allemaal niet gezegd.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Ondertussen wordt er niet meer gesproken over de wachtlijsten

in andere scholen en over het feit dat men zelfs in scholen zonder wachtlijst beter meer dan een jaar op voorhand inschrijft. Blijkbaar zouden bepaalde scholen zeer populair zijn, maar hebben ze toch media-aandacht nodig om zichzelf aan te prijzen. Vreemde logica.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– U verdraait mijn woorden.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Het komt echter wel daarop neer. Ik hoor dat vanuit diverse hoeken : niet enkel van u, maar ook van sp·a-spirit hoor ik hetzelfde verhaal. Er zou helemaal geen groot probleem zijn.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Door uw negatieve ingesteldheid plaatst u mijn positieve benadering in een kwaad daglicht. Het zal wel de aard van het beestje zijn.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Blijkbaar is er toch een probleem, aangezien er een evaluatie moet worden uitgevoerd. De collegevoorzitter beweert nu dat het te vroeg is om daarover te spreken, maar dat werd twee jaar geleden ook gezegd. Ik zal hem volgend jaar opnieuw over dit dossier moeten interpellieren, aangezien de situatie onveranderd zal gebleven zijn.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Ik vind het niet meer dan normaal dat u jaarlijks interpeleert over het onderwijsbeleid.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Als er geen voor de hand liggende oplossingen worden aangevend, zullen we volgend jaar met dezelfde problemen worden geconfronteerd. Men zou desnoods kunnen afstappen van het Gelijkeonderwijskansendecreet om de Brusselse problemen aan te pakken. De aanhoudende problemen zijn vooral vervelend voor de mensen op het terrein die met deze situatie worden geconfronteerd.

Mevrouw Marie-Paule Quix.– Ik dank de collegevoorzitter voor zijn genuanceerde antwoord. Ik wil de problemen niet te cijfermatig bekijken, want een kind is geen cijfer. Het is goed dat alle vrije plaatsen worden opgevuld door kinderen die onze samenleving verrijken. Toch wou ik ingaan tegen de stelling dat elke Brusselse school een vraag zou hebben van 50 procent Nederlandstalige kinderen.

Quix

Dat is niet het geval en men moet die realiteit durven inzien.

De heer René Coppens.— Vroeger gingen er geen kinderen naar de Vlaamse scholen, maar nu is de toestand omgekeerd. De scholen kennen nu een groot succes. Toch wordt er hier gedurende een uur gezegd dat de situatie niet goed is. Ik weet dat er kleine problemen zijn, maar die kunnen worden opgelost.

– *De incidenten zijn gesloten.*

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 58)

Het niet naleven van de reglementaire bepalingen aangaande de beleidsbrieven

De heer Frederic Erens.— Volgens het reglement van orde van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten alle leden van de Raad ten laatste zes maanden na de eedaflegging een beleidsnota per beleidsdomein ontvangen. In die beleidsnota geeft ieder lid van het College een overzicht van de beleidsopties en de grote strategische keuzes voor de duur van de regeerperiode.

Aangezien een van de fundamentele taken van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie erin bestaat om de werkzaamheden van het College te controleren en tevens goed dan wel af te keuren, lijkt het me essentieel dat de onderlinge communicatie vlekkeloos verloopt.

Tijdens het begrotingsdebat bekritiseerde ik al het feit dat we per beleidsbevoegdheid een becijfering van het beleid moesten behandelen zonder voorafgaand een uitgebreid debat te kunnen voeren over het beleid. Men spande zo de kar voor het paard. Collegelid Pascal Smet antwoordde dat de wettelijke termijn voor het voorleggen van deze beleidsbrieven nog niet verstreken was. Tegen alle logica in moesten we wachten tot in januari.

Vandaag is deze termijn wel verstreken en moeten we vaststellen dat deze beleidsbrieven nog steeds

op zich laten wachten. Noch van collegevoorzitter Guy Vanhengel, noch van de collegeleden Brigitte Grouwels en Pascal Smet hebben we een duidelijk beleidsvoorstel in de vorm van een beleidsbrief mogen ontvangen. Hiermee geven zij blijk van een gebrek aan respect ten aanzien van deze Raad als democratisch controleorgaan.

Misschien zijn er specifieke redenen waarom de collegeleden hun beleidsplannen nog niet aan de Raad willen voorleggen. Waar blijven de beleidsbrieven? Waarom werd de reglementaire termijn overschreden? Bestaat er onenigheid in het College inzake de invulling van deze beleidsbrieven? Over welk bevoegdheidsdomein bestaat er onenigheid en wat zijn de discussiepunten?

Ik heb trouwens begrepen dat ook de voorzitter de bekommernis van onze fractie deelt over het uitblijven van de beleidsbrieven.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.— De beleidsnota Onderwijs zal ter goedkeuring worden voorgelegd op de eerstvolgende vergadering van het College. Uiteraard wordt deze nota vervolgens overgemaakt aan de Raad.

De beleidsnota's Welzijn, Gezondheid en een globale beleidsnota Cultuur kunnen eind februari volgen. Dit geldt eveneens voor de beleidsnota's Kind en Gezin en Etnisch-culturele Minderheden.

Wat het beleidsdomein Communicatie betreft, verwijs ik naar het conceptueel onderzoek dat thans in uitvoering is aangaande de uitbouw van een centraal informatie-, communicatie- en ontmoetingscentrum in het Monnaiehouse. De resultaten hiervan zullen bepalend zijn voor de verdere projectontwikkeling en voor belangrijke beleidsopties betreffende communicatie. Het is relevanter om de voorstelling van de beleidsnota Communicatie te laten aansluiten bij de bekendmaking van de resultaten en de beleidsconclusies van het lopend onderzoek.

Het investeringsplan 2005-2009 dat heden wordt opgesteld en dat in 2005 zal kunnen worden afgewerkt, is onlosmakelijk gekoppeld aan een aantal begrotingstechnische en financiële beleidsopties. Een beleidsnota Begroting kan dan ook niet los gezien worden van de redactie van het meerjareninvesteringsplan en zal parallel hiermee worden uitgeschreven.

Vanhengel

Voor de eerste maal zal er ook een beleidsbrief Personeel worden ingediend, gezien de belangrijke aanpassingen die in de nabije toekomst zullen worden uitgevoerd.

Uiteraard kent het College de reglementaire bepalingen inzake indiening en behandeling van beleidsnota's. De relevantie van de timing betreffende de redactie en bespreking van dergelijke beleidsnota's valt echter niet noodzakelijk samen met de reglementaire bepalingen ter zake. Ik verwijs daarbij als voorbeeld naar de beleidsnota Communicatie.

Ook in het verleden heeft het College, met instemming van de Raad, een andere handelwijze gehanteerd. Het is onze overtuiging dat door een minder formalistische soepelheid, die eigen is aan de werking en aan de bedrijfscultuur van onze Vlaams-Brusselse instelling, besprekingen aan inhoud en diepgang winnen.

Ik heb liever een inhoudrijk stuk dat op het meest relevante moment verschijnt, dan een vrijblijvende oefening op een, vanuit beleidsperspectief, minder interessant maar wel reglementair correct moment.

Het College hoopt dat de Raad ervan overtuigd is dat deze werkwijze geenszins is ingegeven door een gebrek aan respect. Het College lichtte dit standpunt toe in een brief aan de voorzitter van de Raad.

De heer Frederic Erens.– Ik stel vast dat de beleidsbrieven uitblijven omdat er nog een formele discussie moet volgen over de invulling ervan. Wat zijn de discussiepunten dan ?

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– Dat heb ik zo niet gezegd. Wij willen de beleidsbrieven inhoudelijk zo sterk mogelijk maken opdat de daaropvolgende discussies boeiend kunnen zijn. Er werd bijvoorbeeld een opdrachthouder aangeduid voor het Monnaiehouse, die een schema opstelt dat bepaalt wat de rol is van de instelling als communicatiecentrum voor de VGC in Brussel. Er zou natuurlijk een beleidsnota kunnen worden ingediend waarin wordt aangegeven dat deze persoon werd aangesteld. Het is echter interessanter om te wach-

ten op een verslag van zijn bevindingen. Daarna kan er een echt grondige discussie volgen.

De afbraak en mogelijke heropbouw van café Dada

De heer Jos Van Assche.– Vorig jaar werd aan de Brusselse Wolvengracht de onteigeningsprocedure voor een pand opgestart om ruimte te maken voor het belendend Vlaams-Nederlands Huis. Het pand in kwestie is een zogenaamde “bruine kroeg”.

Volgens Vlaams minister Bert Anciaux is dit bewuste café echter een wezenlijk onderdeel van het Vlaamse gemeenschapsleven in Brussel. Hij zegt echter niet hoe hij tot die conclusie komt. Daarom oppert de minister nu het idee om het interieur van het café minutieus af te breken, op te slaan en later in het Vlaams-Nederlands Huis weer op te bouwen.

Dit initiatief wordt ingegeven door misplaatste nostalgie en oppervlakkig jeugdsentiment. Dat dit geen goedkope operatie zal worden, behoeft trouwens geen uitleg. Zelfs de huidige uitbater vraagt zich af of deze oplossing realiseerbaar is.

Ik had dan ook graag geweten of de VGC op een of andere manier financieel zal moeten bijdragen tot deze operatie. Zal dit geld uit de Vlaamse Brusselbegroting worden gelicht ? Over welke bedragen gaat het ?

Werd het College hierover geraadpleegd ? Acht het College het wenselijk om een niet onaanzienlijke som te besteden aan de afbraak en heropbouw van een vrij banaal café-interieur ?

De heer Pascal Smet, collegelid.– De VGC is noch financieel noch inhoudelijk bij dit dossier betrokken. Wij werden wel door de projectleidster en door minister Anciaux ingelicht over het project. De middelen komen niet uit de Brusselbegroting, maar wel uit die voor de culturele infrastructuur. Minister Bert Anciaux wil het culturele erfgoed bewaren. Hij wil daarbij niet alleen aandacht besteden aan grote historische monumenten. Verder is hij bereid het bouwproject te evalueren en desnoods te herzien.

De heer Jos Van Assche.– Ik ben blij dat de VGC niet financieel bij het project is betrokken. Het bewaren van dit vrij banale café-interieur zou een belangrijk precedent vormen. Ik verwacht dat er in de toekomst nog gelijkaardige projecten zullen worden ingediend.

De voorlichtingscampagne van Sensoa

Mevrouw Marie-Paule Quix.– Op 13 januari 2005 lanceerde Sensoa, het Vlaams service- en expertisecentrum voor seksuele gezondheid, zijn nieuwe voorlichtingscampagne “Praat over seks”. Het opzet is de verbale communicatie tussen partners te bevorderen voor ze overgaan tot seksuele activiteit. Daarbij mikt Sensoa in de eerste plaats op jonge volwassenen tussen 18 en 30 jaar. Uit onderzoek blijkt dat deze groep meer kans heeft op seksueel overdraagbare aandoeningen. Bovendien is er binnen deze groep vaker sprake van grensoverschrijdend en experimenteel seksueel gedrag.

Spraakmakend is de campagne in elk geval nu al. Communicatiespecialisten en psychologen zijn het er echter over eens dat de campagne volgens de regels van de kunst is gemaakt. Als er één vereniging is die een beeld van seksuele activiteit in een campagne mag gebruiken, is het wel Sensoa, want dat is nu eenmaal datgene waar dit centrum rond werkt. Men brengt een belangrijke boodschap, dus is het logisch dat men laat zien waarover het werkelijk gaat. Men moet daarover niet hypocriet doen.

Belangrijker voor ons is echter wat we met deze campagne in Brussel kunnen doen, vooral omdat in Brussel een hoog – en zelfs nog groeiend – aantal seksueel overdraagbare aandoeningen wordt vastgesteld. Het is dus belangrijk dat dit soort campagnes ook in het hoofdstedelijk gewest voldoende weerklank en steun krijgt.

Hoe staat het collegelid tegenover de campagne “Praat over seks” ? Hoe kan deze campagne een instrument zijn in het beleid van de VGC aangaande de strijd tegen SOA's ? Gaat de VGC de verspreiding van het campagnemateriaal ondersteunen ?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.– Sensoa, dat is gehuisvest binnen het Brussels Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Mozaïek, krijgt van de VGC een subsidie ten bedrage van 49.589 euro voor een 0,8 VTE medewerker en werkingskosten. Via een convenant krijgt Sensoa ook een structurele ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap. Sensoa krijgt deze ondersteuning in de eerste plaats voor haar waardevolle werk inzake preventieprogramma's op het vlak van seksuele gezondheid.

De huidige voorlichtingscampagne “Praat over seks” is een initiatief van Sensoa zelf. De overheid, de Vlaamse Gemeenschap en de VGC spelen hierin geen actieve rol. Ik heb begrepen dat het materiaal van deze campagne ook wordt verspreid via de scholen, weliswaar in een aangepaste vorm. Het gaat om een affiche waarop een koppel staat afgebeeld met een T-shirt aan en plakband op de mond. De boodschap daaronder luidt dat verliefd zijn nog niet betekent dat je elkaars gedachten kunt lezen : durf dus te zeggen wat je van elkaar vindt, wat je verwacht en waar je grenzen zijn. De VGC zelf werkt niet actief mee aan de verspreiding. De campagne valt dus ook in Brussel onder de verantwoordelijkheid van Sensoa zelf.

Wat is nu mijn mening over de campagne ? Ik veronderstel dat het om de campagne gaat waarvan zo veel sprake is in de pers. Uiteraard geloof ik dat het promoten van een open en vlotte communicatie tussen seksuele partners een goede zaak is. Maar net als mijn Vlaams collega, minister Inge Vervotte, geloof ik dat de campagne haar doel voorbij schiet. Er wordt veel over de campagne gepraat en geschreven, maar het is de campagne zelf, en meer bepaald de beelden die erin gebruikt worden, die het voorwerp van discussie is geworden. Het vraagstuk van de communicatie tussen partners geraakt daardoor wat op de achtergrond. De campagne wekt, gewild of ongewild, de indruk vooral de aandacht te willen trekken op naakte lichamen in tal van standjes. Het lijkt meer te gaan over wat de campagne durft te tonen dan over durven praten over seks. Ik vraag mij af wat er volgend jaar uit de bus zal komen.

De heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter.– U hebt er blijkbaar al fantasmen over. (*Gelach*)

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.– Fantasme is het goede woord. Door alles open en bloot aan

Grouwels

de muren te hangen blijft er weinig ruimte voor fantasie over. We kunnen hierover van mening verschillen, het doet weinig terzake. Goede communicatie tussen partners heeft vooral te maken met relationele aspecten en de intimiteit van de seksualiteit, maar dat is blijkbaar niet “spraakmakend” genoeg.

Uiteindelijk zullen we moeten afwachten wat het effect van de campagne zal zijn op het gedrag van de beoogde doelgroep. Ik ben echt nieuwsgierig naar het resultaat. Het zou vooral de bedoeling moeten zijn om een positieve gedragswijziging tot stand te brengen, eerder dan de controverses te zoeken omwille van de controverses zelf. Of de doelstelling wordt bereikt is nog een open vraag. We zullen het resultaat ervan moeten afwachten.

Mevrouw Marie-Paule Quix.– Het is dus aan Sensoa om het materiaal te verspreiden. Over de vraag of de campagne haar doel mist, ben ik het niet met het collegelid eens. Het lijkt me moeilijk om de doelgroep te bereiken zonder expliciete beelden te gebruiken, vermits de aandoeningen seksueel worden overgedragen. Dat is natuurlijk mijn persoonlijke mening.

Het jeugdhuis De Branding

Mevrouw Els Ampe.– Het jeugdhuis De Branding, erkend en gesteund door de VGC en de stad Brussel, is een heel actief centrum waar vele Brusselse jongeren vanuit alle geledingen hun gading vinden op vlak van film, muziek, voorstellingen, educatieve activiteiten en jongerenweekends. Het centrum ontstond in de jaren zeventig en groeide uit van een kleine groep jongeren die aan parochiale werking deden, tot een jeugdhuis met meer dan honderd leden en talrijke deelnemers aan activiteiten. Naast een ontmoetingsplaats voor amusement met wekelijkse activiteitenavonden, werden ook maatschappelijke problemen aangekaart, nieuwe bewegingen opgezet, zoals een milieubeweging of een derdewereldbeweging, en activiteiten rond 11.11.11. en andere thema's georganiseerd.

Al die tijd, meer dan dertig jaar, huurde het jeugdhuis de zolderverdieping van het buurthuis Heizel in de Schrijfstraat te Laken, op de kruising van Laken, Jette en Wemmel. Op 15 januari 2005 vernamen alle leden in de bestuursvergadering dat de kerkfabriek, aan wie het huis toebehoort, het pand verkoopt, zodat De Branding in mei of juni dakloos wordt. Eind 2003-begin 2004 voerden zij echter nog ingrijpende vernieuwingswerken uit zoals een aparte DJ-ruimte. Zij vinden het natuurlijk jammer dat zij het pand moeten verlaten en hebben het probleem gemeld aan de Stad Brussel. De stad zoekt naar een oplossing en heeft al twee voorstellen gedaan. Geen enkele voorstel bleek geschikt te zijn omdat enerzijds moet rekening worden gehouden met eventuele lawaai-overlast voor de buurtbewoners en anderzijds met het feit dat de locatie niet te ver van de huidige mag liggen om de continuïteit van de werking te kunnen garanderen. Het zou heel jammer zijn dat een ontmoetingsplaats voor Brusselse jongeren met een dergelijk rijk verleden en een nog steeds groeiend ledenaantal zou verdwijnen.

Is collegelid Smet bereid mee te zoeken naar een oplossing voor het betrokken jeugdhuis? Wordt er actief gezocht naar een ander pand? Is hij bereid middelen uit te trekken om een ander pand te huren of aan te kopen? Wil hij overleggen met de gemeente om te zien of er geen leegstaande panden zijn die gebruikt of aangekocht kunnen worden door de VGC?

De heer Pascal Smet, collegelid.– De problemen van jeugdhuis De Branding zijn ons bekend. Een eerste brief van het jeugdhuis zelf dateert van 23 augustus 2004. De eigenaar van het buurthuis, de plaatselijke kerkfabriek, wil het pand verkopen aan Regina Pacis die op dit ogenblik de gelijkvloerse verdieping gebruikt. Daar de relaties met de Franstalige school slecht zijn en het jeugdhuis niet over een geschreven huurovereenkomst beschikt, is er weinig hoop op een verlengd verblijf na maart 2005.

Mijn administratie heeft op 19 oktober en op 18 november 2004 met de stad Brussel overlegd over een snelle oplossing. Een aantal panden werd bezocht, maar ongeschikt bevonden.

Ik kan u dus enkel ons engagement meedelen, zonder garanties op een goede afloop. Wij zoeken al maanden naar een alternatief en blijven dat doen.

Smet

Wij zijn bereid om binnen de mogelijkheden van de begroting ook financieel tussen te komen. De middelen zijn echter beperkt, namelijk 250.000 euro voor alle lokale problemen. Wij ervaren bij de stad Brussel dezelfde wil om het jeugdhuis alle overlevingskansen te geven en werken goed samen met hen. Ik deel volledig de zorg van mevrouw Ampe : een jeugdhuis dat verdwijnt, betekent ook een jeugdvereniging die verdwijnt. Alle suggesties en concrete voorstellen zijn dus meer dan welkom.

Mevrouw Els Ampe.– Hebt u zelf ook voorstellen ?

De heer Pascal Smet, collegelid.– We zoeken naar alternatieven. We hebben het probleem bekeken en samen met de Stad Brussel gezocht naar mogelijke panden. We verkiezen niet alleen op te treden maar samen te werken met de stad. Helaas zijn de panden die we tot nu toe hebben bezocht, ongeschikt bevonden. Als u een suggestie hebt, aarzel niet om ze aan ons over te maken.

Mevrouw Els Ampe.– Welke acties zal u verder nog ondernemen ?

De heer Pascal Smet, collegelid.– Mijn medewerkers en de administratie gaan ter plekke kijken. We zoeken actief mee, maar het jeugdhuis zelf moet ook zoeken naar een oplossing. De overheid kan moeilijk zelf alle problemen oplossen. We helpen waar het kan, maar ik vraag iedereen in deze Raad die met de problematiek is begaan, concrete suggesties te doen. We zullen ze onmiddellijk onderzoeken. Op dit moment lijkt een oplossing niet evident. Iedere suggestie is daarom welkom en wordt volledig onderzocht.

VRAGEN (R.v.O. art. 57)

Palliatief dagcentrum Topaz

De heer Jos Van Assche.– Sinds 2002 loopt er een proefproject voor de palliatieve dagcentra. Ze kregen drie jaar financiële steun van het RIZIV. Wij vernemen dat het eindrapport van het RIZIV negatief is. Het oordeel luidt dat die subsidies niet

rendabel zijn omdat de bezettingsgraad van de palliatieve centra te laag ligt. De federale minister van Sociale Zaken zou beslist hebben om de subsidiëring te schrappen.

Volgens een woordvoerder van Topaz, het palliatieve dagcentrum van het Academisch Ziekenhuis VUB, wordt het voortbestaan van het centrum bedreigd. De subsidies van de VGC en de steun van het Academisch Ziekenhuis volstaan niet om de werking voort te zetten. Het argument dat de bezettingsgraad te laag is, geldt overigens niet voor het centrum Topaz, waar alle plaatsen volzet zijn.

Het Vlaams Belang is voorstander van georganiseerde palliatieve zorgverstrekking. Wij pleiten dan ook voor het behoud van de palliatieve centra omdat zij een grote meerwaarde bieden voor de levenskwaliteit van terminale patiënten. Wij verkiezen waar mogelijk thuiszorg boven zorgverstrekking in het ziekenhuis. De waardigheid van het individu en de harmonie die de patiënt vindt in de dagelijkse omgang met zijn familie, staan voor ons voorop. Op hun manier dragen de palliatieve dagcentra daartoe bij. Topaz speelt een belangrijke rol op dit vlak.

Naast de menselijke factoren – de belangrijke gemeenschapsvormende functie van mantelzorg en solidariteit binnen de familie – zijn er ook praktische overwegingen. Gezien de vergrijzing van de bevolking is het onmogelijk om stervensbegeleiding uitsluitend binnen de dure zorgverlening in het ziekenhuis te plaatsen. Het zou van vooruitziendheid getuigen als de overheid dat inzag en meer initiatief zou laten aan de bevolking, in de plaats van de burger onmondig te maken en bij het handje te nemen. Voor minister Demotte en de PS is de verzorgingsstaat blijkbaar nog steeds het enige ideaal op het gebied van welzijns- en gezondheidsbeleid. De Vlaamse Gemeenschap kiest ervoor dit enkelvoudige spoor te verlaten en thuiszorg te stimuleren. De kosten per inwoner zijn lager.

Opnieuw legt een fundamenteel debat de culturele grenzen bloot die door dit land lopen. In afwachting van een verdere splitsing van de gezondheidszorg, waarvan ook collegelid Grouwels een voorstander is, verdient elk initiatief onze steun. Jammer genoeg is de Vlaamse Gemeenschap en haar Brusselse vertegenwoordiger, de VGC, weer ge-

Van Assche

dwongen de leemte op te vullen die is ontstaan doordat een andere overheid haar plicht verzuimt.

Voor heel wat Vlamingen uit Brussel is Topaz geen onbekende instelling. Wij wensen dat de VGC dit initiatief steunt en zouden graag vernemen of het bevoegde collegelid de federale minister heeft aangesproken over deze zaak, en wat dat heeft opgeleverd.

De heer René Coppens.– Het dagcentrum Topaz is reeds 7 jaar actief en kwam er op initiatief van het Academisch Ziekenhuis van de VUB. Palliatieve patiënten met een levensbedreigende aandoening – voornamelijk kanker – kunnen hier overdag terecht en kunnen op deze manier langer thuisblijven, meestal tot het einde. Topaz is een centrum dat Vlaamse Brusselaars, maar ook patiënten uit Vlaams-Brabant verzorgt en werkt met middelen van de federale regering, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en AZ-VUB.

De toekomst van dit centrum is onzeker geworden nu het RIZIV besloot de subsidiëring stop te zetten. Federaal minister van Sociale Zaken Rudy Demotte heeft ondertussen wel voorzien in een overgangperiode van 6 maanden. Het RIZIV oordeelt dat het niet lonend is dergelijke centra nog langer te steunen omdat de bezettingsgraad te laag zou zijn.

De lage bezetting in sommige centra bewijst zeker niet dat er geen behoefte aan zou zijn. Integendeel, met de toenemende vergrijzing en de alsmaar stijgende ziekenhuiskosten is het zeker geen besparing om deze centra, die niet zoveel kosten, te laten doodbloeden.

De centra hebben onvoldoende tijd gehad om hun bestaansreden te bewijzen. Topaz kan overigens wel goede cijfers voorleggen. Per openingsdag komen minstens 10 patiënten naar Topaz, wat overeenstemt met de geplande maximale bezettingscapaciteit van het centrum. Er is zelfs plaatsgebrek, met andere woorden, de vraag is groter dan het aanbod.

Het is uitgesloten om het toenemende aantal palliatieve patiënten in de toekomst uitsluitend in ziekenhuizen of rust- en verzorgingstehuizen te verzorgen. Het is dan ook ondenkbaar dat dit schitte-

rende initiatief zou worden opgeheven. Sinds zijn oprichting werd het centrum mee gesteund door de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die heel goed beseft dat de mantelzorg in Brussel erg beperkt is.

Ik vind het ontoelaatbaar dat, net na de begrotingsonderhandelingen, de federale minister de steun zou stopzetten of afbouwen.

Als Topaz geen aanspraak meer kan maken op de steun van het RIZIV zou het uitsluitend terugvallen op de steun van de VGC en het AZ-VUB.

Lopen er onderhandelingen met de federale overheid om het palliatief centrum verder te ondersteunen? Welke initiatieven zal het collegelid nemen om federaal minister Demotte op andere ideeën te brengen? Kan de VGC de zware taak op zich nemen om zonder subsidiëring van de federale overheid het voortbestaan van Topaz te verzekeren? Alleszins zou ik het meer dan de moeite waard vinden om dit project te laten overleven, ook als daarvoor moet worden bespaard op andere posten.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.– Het dagcentrum Topaz bestaat sinds 1997 en wordt sinds 2000 erkend door de VGC in het kader van de thuisgezondheidszorg. Topaz ondersteunt de palliatieve thuiszorg.

Sinds eind september 2000 loopt er een operationele experimentele conventie met het RIZIV. In navolging van het Topaz-initiatief heeft het RIZIV met tien andere dagcentra gelijkaardige overeenkomsten gesloten. De conventie liep af eind december 2004. Federaal minister van Volksgezondheid Rudy Demotte besliste het experiment niet te verlengen, ondanks de aanbevelingen van de federale evaluatiecel Palliatieve Zorg. De hoofdreden was de lage bezettingsgraad. Inmiddels werd voorzien in een overgangsmaatregel van zes maanden.

Ik erken de waarde van Topaz en heb minister Demotte geschreven om aandacht te vragen voor deze precaire situatie. Het centrum beantwoordt aan de behoeften van een doelgroep waarvoor in Brussel geen alternatieve Nederlandstalige opvang bestaat. De mantelzorg is in stedelijke gebieden veel beperkter dan in landelijke gebieden. Een dergelijk centrum beantwoordt in Brussel wel degelijk aan een reële behoefte.

Grouwels

De lage bezettingsgraad moet worden genuanceerd. Topaz haalt een gemiddelde bezetting van 12 mensen per dag. Dat is niet zo weinig. In de praktijk komen er trouwens meer mensen naar het centrum. Volgens de regelgeving mogen patiënten maximaal zes – sinds augustus 2004 negen – maanden per jaar het centrum bezoeken en dit een keer per week. Door de evolutie van de medische wetenschap is de levensverwachting van veel patiënten evenwel toegenomen. Internationale gegevens en de ervaringen van Topaz wijzen uit dat een deel van de patiënten langer dan de geplande termijn de centra blijft bezoeken. Ook deze mensen hebben opvang nodig, maar daarvoor krijgen de centra geen vergoeding.

Aangezien Topaz een voorbeeldfunctie heeft, beperkte het centrum zich niet strikt tot de opvang van alleen maar terminale patiënten. Ook patiënten in een palliatief stadium die nog een behandeling krijgen, kunnen er terecht. De bezoekers van Topaz bestaan dus voor een aanzienlijk deel uit niet-vergoedbare patiënten. Het zou niet ernstig zijn als een centrum patiënten zou weigeren omdat ze hun ziekte deels hebben overwonnen.

De VGC vindt het werk van Topaz zeer waardevol en wenst het centrum alle kansen te geven. Wij zullen onze beloften in ieder geval nakomen. Op mijn voorstel kende de VGC Topaz 9.500 euro toe als subsidie voor de algemene werking in de periode januari 2005 tot juni 2005. De advieswerkgroep Gezondheid zal het dossier in april 2005 opnieuw bespreken met het oog op een verdere subsidiëring in 2005. Als de federale subsidie wordt geschrapt, zal het dossier al vroeger opnieuw ter sprake komen.

De VGC kan onmogelijk de totale subsidie op zich nemen. De federale overheid moet haar verantwoordelijkheid nemen. Ik heb minister Demotte uitdrukkelijk gevraagd de nodige maatregelen te nemen om de verdere subsidie van Topaz te verzekeren. Ik hoop op een positief antwoord en zal de Raad op de hoogte houden.

De heer Jos Van Assche.– Collegelid Brigitte Grouwels deelt dus onze bezorgdheid. Kan ze mij het antwoord van de minister Rudy Demotte meedelen ?

De VGC geeft 9.500 euro. In totaal bedragen de subsidies voor Topaz ongeveer 20.000 euro. Dat is een relatief klein bedrag. Als de VGC toch zou beslissen om de federale verplichtingen op zich te nemen, wat zouden dan de kosten zijn ?

De heer René Coppens.– In tegenstelling tot andere centra, is de bezettingsgraad in Topaz maximaal. In sommige andere dagcentra is dat niet altijd het geval. Kunnen de centra die volzet zijn niet samenwerken met centra als Sint-Jan, dat er niet zo goed voor staat ? Op die manier helpen de centra elkaar en kunnen ze allemaal blijven bestaan.

Ik dank collegelid Brigitte Grouwels voor haar antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat zij meer dan haar best zal doen om de Brusselse dagcentra en Topaz te redden.

Mevrouw Grouwels, collegelid.– Ik zal de heer Jos Van Assche op de hoogte brengen van het antwoord van federaal minister Rudy Demotte. Als hij niet snel antwoordt, zullen we opnieuw contact met hem opnemen.

Wij weten niet precies wat Topaz kost. Op dit ogenblik wordt Topaz bijvoorbeeld ook nog gesteund door de VUB.

De suggestie van de heer René Coppens is interessant. Als de federale subsidie wegvalt, moeten wij naar oplossingen zoeken. Topaz bewijst elke dag dat het een waardevol centrum is. Wij zien het niet graag verdwijnen.

Boekenbedeling aan huis

Mevrouw Brigitte De Pauw.– Uit de pers heb ik vernomen dat de bibliotheek van Halle een bijzonder initiatief nam, zijnde de bibliobus. Eén keer per maand komt iemand van de bibliotheek met een bestelwagen gevuld met boeken langs bij mensen die onvoldoende mobiel zijn om zelf naar een bibliotheek te gaan.

In Maaseik werd een enquête gehouden onder de inwoners over een boekenbedeling aan huis. Deze enquête past in een groot Vlaams gebruikersonder-

De Pauw

zoek waaraan 165 bibliotheken deelnamen. Uit de bevraging bleek dat ouderen, zieken en gehandicapten een boekenbedeling aan huis erg op prijs zouden stellen. Ook in Antwerpen wil de bevoegde schepen in 2005 investeren in een boekenbedeling aan huis.

Ondanks de inspanningen van de gemeenten in ons gewest voor de oprichting van bibliotheken en ondanks de drempelverlagende en wervende initiatieven van de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek, lijkt een boekenbedeling aan huis voor ons gewest een bijzonder goed idee.

In Brussel wonen vele bejaarden die niet allemaal mobiel zijn of die zich niet meer voldoende alert voelen om het drukke verkeer te trotseren op weg van of naar de bibliotheek. Ook in bepaalde wijken van ons gewest is de stap naar de bibliotheek voor sommige groepen mensen een hele inspanning. Ik kan me ook voorstellen dat bepaalde groepen van gehandicapten of minder-mobielen graag van de boekenbedeling aan huis gebruik willen maken.

Het wegnemen van culturele, fysieke of sociale drempels is een belangrijke doelstelling van al diegenen die met literatuur of bibliotheekwezen bezig zijn. Heel concreet kan de boekendienst aan huis niet alleen een leesbevorderende stimulans, een culturele dynamiek maar ook een versterking van het sociale weefsel teweeg brengen.

Om dit systeem in Brussel in te voeren en betaalbaar te houden, stel ik voor vrijwilligers in te zetten voor de leveringen aan huis. Ik kan me voorstellen dat leesgrage vrijwilligers bereid gevonden kunnen worden om dit project, dat zowel een sociale als een culturele dimensie heeft, te dragen.

Is het collegelid bereid om een boekendienstbedeling aan huis uit te bouwen in samenwerking met de hoofdstedelijke bibliotheek, de lokale bibliotheken en vrijwilligers ?

De heer Pascal Smet, collegelid.– Momenteel zijn er in Brussel al bibliotheken die over een dienstverlening aan huis beschikken voor ouderen, zieken of personen met een handicap. Enkele andere bibliotheken zullen binnenkort met een dienstverlening starten. Het gaat om Anderlecht, Brussel (Laken, Neder-over-Heembeek, Haren en de vijf-

hoek), Sint-Pieters-Woluwe, Sint-Jans-Molenbeek en Ukkel. De overige bibliotheken vinden de uitbouw van dergelijke dienstverlening in hun gemeente wenselijk, maar beschikken momenteel niet over voldoende financiële middelen of personeel.

Om het opstarten van nieuwe initiatieven mogelijk te maken, maar ook om de al bestaande initiatieven beter te begeleiden, zal het Steunpunt Brusselse Bibliotheken de coördinatie van deze dienstverlening op zich nemen. De ondersteuningsmogelijkheden zijn het organiseren van aangepaste vorming, het verzamelen van *best practices*, het ter beschikking stellen van ondersteunende wisselcollecties, het promoten van het klantenbereik en het inschakelen van vrijwilligers.

Het Steunpunt onderzoekt eveneens of niet samengewerkt kan worden met het steunpunt van de provincie Vlaams-Brabant. Concrete acties zullen opgenomen worden in het actieplan 2006 van het Steunpunt Brusselse Bibliotheken.

Mevrouw Brigitte De Pauw.– Ik ben blij te vernemen dat er al enkele initiatieven bestaan en dat het Steunpunt Brusselse Bibliotheken erbij betrokken zal worden. Misschien moet men die dienstverlening beter promoten bij de doelgroep ? Wellicht is het ook nuttig dat het Steunpunt overleg pleegt met de vrijwilligerswinkel Het Punt.

De financiële problemen van Het Beschrijf

Mevrouw Marie-Paule Quix.– Het Beschrijf is in Brussel en ver daarbuiten een begrip. Toch komt het de jongste tijd minder positief in het nieuws. Afgelopen najaar opende het Beschrijf het literatuurhuis Passa Porta in de Dansaertstraat. Kort daarna rees een probleem met de boekhandel die in het literatuurhuis is gevestigd en waarvoor dringend een externe partner moest worden gezocht. Daarover werd vroeger reeds een vraag gesteld in de Raad van de VGC.

Nu blijkt Het Beschrijf zelf met financiële problemen te kampen. Zo zouden de lonen van de maand november 2004 niet zijn uitbetaald. Eén van de

Quix

oorzaken van het deficit zou de laattijdige uitbetaling van subsidies zijn. Zo wordt het Lottogeld van 2003 pas in 2005 uitbetaald. Dit verplicht de organisaties om het geld voor te schieten en dat kan enkel door dure leningen aan te gaan.

Hoe ernstig zijn de problemen van Het Beschrijf? Welke structurele oplossing is er mogelijk? Hoe kan de uitbetaling van subsidies versneld worden zodat de organisaties niet langer moeten prefinancieren? Deze vraag is uiteraard niet alleen van belang voor Het Beschrijf. Het kan toch niet dat organisaties twee tot drie jaar op hun geld moeten wachten. Daar worden alleen de banken beter van.

De heer Pascal Smet, collegelid.– Het Beschrijf is een gerenommeerde literaire vereniging in Brussel. Sinds haar ontstaan in 1998 wordt de vereniging structureel gesteund door de VGC en ook door de Vlaamse Gemeenschap.

De financiële situatie van Het Beschrijf is inderdaad ernstig. In 2004 bedroegen de structurele uitgaven 386.000 euro. Daartegenover staan 284.600 euro subsidies van de Vlaamse Gemeenschap en van de VGC samen. De VGC geeft 62.500 euro. De structurele inkomsten worden aangevuld met subsidies ad hoc voor diverse projecten. Die dekken evenwel niet het volledige verschil, waardoor Het Beschrijf einde 2004 kampt met een gecumuleerd deficit van 22.447 euro.

De verhouding tussen de structurele en de projectmatige subsidies, het niet verrekenen van de overheadkosten voor de realisatie van verschillende projecten en de noodzakelijke prefinanciering van die projecten dragen bij tot dit deficit. De subsidies van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werden echter steeds tijdig betaald.

Het Beschrijf legt een grote bedrijvigheid aan de dag die niet onopgemerkt blijft. Het Beschrijf wordt tevens gedragen door een groep van deskundige en enthousiaste personeelsleden. Niemand wenst dat Het Beschrijf drastisch gaat snoeien in de werking. Met Vlaams minister voor Cultuur Bert Anciaux, en met de vereniging zelf wordt nagegaan op welke manier de financiën structureel kunnen worden gesaneerd.

Ik wil toch met een positieve noot eindigen. Het probleem met de boekhandel van Passa Porta is opgelost. Het Beschrijf heeft investeerders gezocht voor een permanente boekhandel. In afwachting heeft het een tijdelijke boekhandel geopend. Ik kan de naam van de investeerder nog niet bekendmaken. Dat recht komt Het Beschrijf zelf toe. Ze zullen dat de komende dagen doen.

Ik eindig met positief nieuws, maar het is juist dat de financiële situatie zorgwekkend is.

Mevrouw Marie-Paule Quix.– Hoe is het mogelijk dat niet alle overheadkosten verrekend zijn?

De heer Pascal Smet, collegelid.– Met de structurele financiering werft Het Beschrijf bijvoorbeeld personeel aan. Een eventueel tekort wordt gedeeltelijk aangevuld met projectsubsidies, die eigenlijk bedoeld zijn om projecten uit te voeren. Een structureel tekort aanvullen met projectsubsidies kan maar in beperkte mate. Als deze toestand te lang aanhoudt, rijst een probleem.

Aanwending van de subsidies aan de vzw Brussels Kunstenoverleg.

De heer Dominiek Lootens-Stael.– Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begroting van het dienstjaar 2005 voorziet in artikel 50001/332-03 – subsidie aan de vzw Brussels Kunstenoverleg – in een budget van 47.500 euro voor culturele manifestaties en producties.

Volgens de gegevens van de internetpagina www.kunstenoverleg.be maken momenteel veertig artistieke organisaties deel uit van het overlegplatform. Internet is hét medium voor een organisatie om zichzelf voor te stellen aan de buitenwereld. Wij hebben het taalgebruik op de websites van de veertig aangesloten organisaties onderzocht en hebben vastgesteld dat vijf organisaties geen woord Nederlands gebruiken. Dit is maar liefst 12,5 procent!

Wij zijn schoenmakers die bij de eigen leest blijven en spreken ons dan ook niet uit over welke taal er in kunstmiddens best wordt gehanteerd, maar wij

Lootens-Stael

vragen ons wel af of het subsidiegeld wel ten goede komt van de Brusselse Vlamingen-kunstliefhebbers.

De vijf organisaties in kwestie hebben duidelijk geen enkel respect voor het Nederlands en dus evenmin voor de Brusselse Vlamingen. Moeten zij derhalve wel door de VGC worden gesubsidieerd? Wat denkt het collegelid hierover?

De heer Pascal Smet, collegelid.— De website Kunstenoverleg is volledig Nederlandstalig en ook de voertaal van het overlegplatform is het Nederlands. Dat moet volstaan voor subsidiëring.

Enkele kunstenorganisaties vertegenwoordigd in het Brussels Kunstenoverleg stellen hun website in het Engels op. Het gaat vooral om in Brussel gevestigde internationale dansgezelschappen, bezield door Vlaamse choreografen zoals Anna-Teresa de Keersmaker en Wim Vandekeybus, die de voorbije decennia Brussel als dansstad op de wereldkaart hebben gezet.

Terecht ondersteunen wij als VGC de werking van deze dansgezelschappen al jaren aangezien zij een belangrijke rol spelen in het imago van Brussel als cultuurstad en in de uitstraling van Vlaanderen en van het Vlaamse cultuurleven in deze stad. Ook in het huidige regeerakkoord werd ervoor gekozen een beleid te voeren dat de uitstraling van Brussel als laboratorium voor hedendaagse dans en multimediale kunsten moet beklemtonen en Brussel als dansstad moet profileren.

De keuze van het Engels voor de website steunt op pragmatische overwegingen. Dansgezelschappen als Rosas, Ultima Vez, Damaged Goods en Zoo trekken de hele wereld rond en zijn de ambassadeurs van de Gemeenschap die hen ondersteunt, ook en misschien vooral als ze die Gemeenschap in het Engels vermelden. Bovendien is de website vooral bedoeld voor de organisatoren van internationale festivals en producties. Uiteraard spreekt men in de wereld meer Engels dan Nederlands.

Het lokale publiek van de gezelschappen wordt geïnformeerd via de media, in het Nederlands en soms zelfs in drie talen.

Het verwondert mij ten zeerste dat de heer Dominiek Lootens-Stael deze vraag niet gesteld heeft op de vergadering met het Brussels Kunstenoverleg enkele dagen geleden. Waarom heeft hij toen niets gevraagd over de Engelstalige websites van enkele aangesloten organisaties? Commissievoorzitter Brigitte De Pauw zal beamen dat er een goede sfeer op de vergadering heerste. Ook de voorzitter van de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement was aanwezig. Iedereen was het erover eens dat het Brussels Kunstenoverleg heel goed werk heeft verricht en dat het vanaf het begin door ons werd ondersteund. De Vlaams Belang-fractie was ook aanwezig, maar hulde zich in stilzwijgen.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Het collegelid moet de verantwoordelijkheid niet van zich afschuiven. De beslissing over de subsidie ligt bij hem.

De heer Pascal Smet, collegelid.— U vroeg waarom ze het Engels en niet het Nederlands gebruiken.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Ik vraag of het wel gepast is dat wij deze organisaties subsidiëren.

De heer Pascal Smet, collegelid.— Het zou getuigen van een zekere eerlijkheid en moed als u uw vraag rechtstreeks aan de betrokken organisaties zou stellen. Natuurlijk kan ik de vraag ook beantwoorden. Wij zullen subsidies blijven toekennen, ook aan organisaties met een Engelstalige website. Meer zelfs, ik wil dat die website in het Engels wordt opgesteld.

De heer Dominiek Lootens-Stael.— Als ik mijn vraag aan de vertegenwoordigers van het Brussels Kunstenoverleg had gesteld, hadden ze mij geantwoord dat ik mij tot subsidiërende overheid moest richten. Ik word betaald om het College te controleren, niet het Kunstenoverleg. Ik heb trouwens nooit gezegd dat het men enkel het Nederlands mag gebruiken op de website. Het zou echter van respect getuigen als men óók het Nederlands zou gebruiken. Het is een kans om het Nederlands meer uitstraling in de wereld te geven. Dat soort pragmatisme is in feite luiheid. Ik vraag het collegelid de organisaties erop te wijzen dat zij ook het Nederlands moeten gebruiken.

Hoogdringende werken gemeenschapscentrum De Zeyp

De heer René Coppens.– Iedereen kent het belang van de gemeenschapscentra voor Vlamingen in het Brussels Gewest. Deze vereisen natuurlijk niet enkel de nodige investeringen van de VGC voor de uitbating ervan, maar ook voor het onderhoud. En dit is precies wat er mank loopt in het gemeenschapscentrum De Zeyp in Ganshoren. Al onnoemelijke keren heeft men vanuit De Zeyp brieven gericht aan de directie Gebouwen en Logistiek van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Reeds op 20 september 2002 stuurde de verantwoordelijke een brief met een overzicht van de punten die dringend aan behandeling toe zijn. Het gaat om de verbouwingen van de opslagplaats, de aankoop van een zittribune, de vernieuwing van de keuken en de vernieuwing van de verwarmingsketel.

Er zijn tot nu toe tal van argumenten aangewend door de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die de uitvoering van deze dossiers hebben vertraagd. Voor de opslagplaats wacht de directie der Gebouwen en Logistiek op de officiële uitreiking van de bouwvergunning om de budgetten ook daadwerkelijk te kunnen inschrijven in de begroting. Het centrum wil uiteraard meteen na de ontvangst van de bouwvergunning starten met de werken. Dat hoeft niet te verwonderen, want de aankoop van de opslagplaats dateert al van 2001.

Voor de keuken en de verwarmingsketel is de situatie ronduit erbarmelijk. Ook deze aanvraag voor vernieuwing is bij de VGC al gekend sinds september 2002. Intussen wordt de situatie alsmaar schrijnender. Ik geef u een opsomming van de talrijke gebreken : de friteuse is voortdurend defect, de oven en kookplaten zijn dringend aan vervanging toe, de kasten zijn versleten, de deurtjes hangen los en de afwasmachine reinigt onvoldoende. Ook de verwarmingsketel is aan vervanging toe. Ik bespaar u een meer technische beschrijving van de mankementen.

Voor de keuken en de verwarming heeft de VGC al in 2003 toegestemd om een studiebureau aan te stellen om de juiste noden en technische vereisten te kennen. Naar verluidt is dat echter nog steeds niet gebeurd.

Bovenvermelde problemen houden ernstige veiligheidsrisico's in, niet in het minst het risico op brand. Het Centrum moet aan alle veiligheidsrichtlijnen kunnen voldoen, maar daarvoor zijn de moderniseringswerken in het Centrum zelf wel nodig.

Is het collegelid op de hoogte van de veiligheidsproblemen in GC De Zeyp ? Welke prioriteit genieten de nodige aanpassingswerken in De Zeyp voor de VGC ? Is er hiervoor in budgetten voorzien ?

De heer Pascal Smet, collegelid.– De noodzakelijke ingrepen die voortvloeien uit het rapport van de veiligheidsadviseur – noodverlichting, pictogrammen, brandblussers, enzomeer – worden de komende weken en maanden uitgevoerd. De begroting voorziet in de middelen daarvoor.

Voor de verbouwing van de loods is er een stedenbouwkundige vergunning nodig. Deze vergunning bepaalt ook de aanpassing van de verwarming aangezien de nieuwe ketel op de eerste verdieping van de loods wordt geplaatst. Voor dit technische onderdeel van de werken is de administratie momenteel bezig met de aanstelling van een studiebureau voor technieken.

Voor de keuken is het aangewezen dat eerst een *HACC-screening* wordt uitgevoerd om na te gaan of de bestaande keuken op dezelfde plaats kan blijven. Een dergelijke screening is nodig om na te gaan of de keuken, bestemd voor derden, voldoet aan de normen inzake veiligheid en gezondheid.

De heer René Coppens.– Alles wordt binnenkort opgelost. Dat is een zeer positief antwoord. Ik ben ervan overtuigd dat de Vlaamse Gemeenschap van Ganshoren en omgeving en vooral de gebruikers van het gemeenschapscentrum de uitvoering van de dringende werken ten zeerste zullen appreciëren.

- *De vergadering wordt om 12u 10 gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

Bijlagen

---

1. Ingekomen stukken

Voorstel van resolutie

Voorstel van resolutie van de heer Walter Vandenbossche betreffende de toepassing van de taalwetgeving in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – 287 (2004-2005)- nr 1

2. Mededelingen van het secretariaat – Commissievergaderingen

17 januari 2005 – 14u30 : Samenwerkingscommissie VGC – Vlaamse volksvertegenwoordigers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Voorzitter : de heer Jean-Luc Vanraes

Beleidsbrief Brussel van Vlaams minister Bert Anciaux.

Benoeming van een verslaggever, toelichting en bespreking.

Aanwezig :

VGC : de heren Jean-Luc Vanraes, voorzitter, Fouad Ahidar, Jan Béghin, mevrouw Adelheid Byttebier, de heer Jos Chabert, mevrouwen Carla Dejonghe, Brigitte De Pauw, de heren Frederic Erens, Dominiek Lootens-Stael, Erland Pison, mevrouwen Marie-Paule Quix, Valérie Seyns

Vlaamse volksvertegenwoordigers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest : de heer Sven Gatz, mevrouw Elke Roex, de heer Steven Vannackere, mevrouw Greet Van Linter

Afwezig met kennisgeving : de heer Erik Arckens

19 januari 2005 – Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport

Voorzitter : mevrouw Brigitte De Pauw

Open gesprek :

- band en regelmatig overleg tussen de Raad en het kunstenwerkveld met de nadruk op de band Vlaanderen-Brussel
- cultuurstimulansen en verhoging van de cultuurparticipatie
- gemeenschappelijke visie van het globale kunstenveld op Brussel en de communicatie ervan

Genodigden :

- de leden van het Brussels Kunstenoverleg
- de Vlaamse volksvertegenwoordigers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- de leden van de Commissie voor Cultuur, Sport, Jeugd en Media van het Vlaams Parlement

Aanwezig :

Vaste leden : mevrouw Brigitte De Pauw, voorzitter, de heren René Coppens, Erland Pison, mevrouwen Marie-Paule Quix en Valérie Seyns

Plaatsvervangers : de heer Jan Bégin, mevrouw Carla Dejonghe, de heer Frederic Erens

Ander lid : mevrouw Adelheid Byttebier

Voor de lijst van de aanwezige genodigden : zie stuk 288 (2004-2005) – nr. 1

Trefwoordenregister

Actualiteitsinterpellatie

Zie Politieke meerderheid VGC

Actualiteitsvragen

Zie Indiening beleidsbrieven
Jeugdhuis De Branding
Vlaams-Nederlands Huis
Voorlichtingscampagne Sensoa

Bericht van verhindering, blz. 163

Bibliotheken

Boekenbedeling aan huis, blz. 181

Brussels Kunstenoverleg

Aanwending subsidies, blz. 183

Gemeenschapscentrum De Zeyp

Dringende en noodzakelijke werken, blz. 185

Het Beschrijf

Financiële problemen, blz. 182

Indiening beleidsbrieven

Niet-naleving Reglement van Orde, blz. 175

Interpellaties

Zie Nederlandstalig Onderwijs Brussel

Jeugdhuis De Branding

Huisvesting, blz. 178

Nederlandstalig onderwijs Brussel

Inschrijvingen, blz. 166

Palliatief centrum Topaz

Voortbestaan, blz. 179

Politieke meerderheid VGC

Onenigheid, blz. 163

Vlaams-Nederlands Huis

Heropbouw van interieur café Dada, blz. 176

Voorlichtingscampagne Sensoa

Toepassing in Brussel, blz. 177

Vragen

Zie Bibliotheken
Brussels Kunstenoverleg
Gemeenschapscentrum De Zeyp
Palliatief centrum Topaz
Het Beschrijf